

Her insan bir iz bırakarak göçer bu dünyadan, Zühre bu izlerin en güzelini bıraktı.

Anı yazısı hocalar henüz hayattalarken onlar adına çıkartılmış armağanlarda, arkadaşları tarafından yazılan bir şey gibi gelirdi hep. İçimizden biri için bu denli erken yazacağımız hiç aklımıza gelmemişti. Bir şeyler yazma işi hayatımızın bir parçasıyken, bunun ne kadar zor ve ne denli can acıtıcı olabileceğinin gelmediği gibi.

Biz, bambaşka bir şehirde meslek hayatına yeni başlamış kimselerdik ve ne mutlu ki yolumuz Zühre ile kesişti. Zaten SDÜHF’de göreve başlayan herkesi sıcacık gülümsemesiyle ve hep demli olan kahvesiyle önce Zühre karşıladı. Tanımadığımız bir şehirde yeni bir hayata başlarken onunla tanışmak başımıza gelen en güzel şeydi. Çünkü Zühre bize yalnızlığımızı unuttururdu, şen kaha-kahıyla neşe katardı, sohbetiyle enerji verirdi. Onun fakültedeki odası sanki büyü-lü bir yerdi ve bizim sığınağımızdı. Orkideleri, kokusu dışarıya yayılan kahveleri, her zaman bulunan şekerlemeleri, çok sevdiği kalemleri ve not defterleri ile Zühre hayata, bize ve herkese ışık saçardı. İsmiyle müsemmaydı, adeta aydınlattırdı. Gittiğinden beri bu dünya sanki yeterince parlak değil. Şimdi dönüp bakınca anlaşılıyor, Zühre bizi bir araya toplayan ve Isparta’da dört kişilik aile olabilmemizi sağlayanmış.

Zühre bu ailenin en maharetlisiydi. En güzel yemekleri o yapar, en güzel sofraları o kurar, en güzel atkıyı o örerd. Akademik çalışma alanlarımız farklıydı ama konuştuğumuz her konuda en ilginç bakış açısını o sunardı. Zekiydi, sevdiği ve aklına koyduğu şeyler konusunda da tutkulu. Bir işi yapacaksa en iyi şekilde yapmalı, oyun bile oynasa birinci o olmalıydı. Herkese karşı naifti. Her canlıya iyilikle yaklaşırdı, bilhassa kedilere ve aramızdan ondan da erken ayrılan kedisine. Yüreği merhamet doluydu. Ona ihtiyacımız olan her anda yanımızdaydı. Bizimle beraber ağlar, beraber güler ve bizi bizden çok önemserdi. Gittiği her yere neşesini taşırdı. Öyle ki hastanede kaldığı birimin bile en sevileni ve stajyer doktorlarla hemşirelerin paylaşılmaz hastası olmuştu. Hastane odasını sıcacık bir yaşam alanına çevirmiş, servisteki diğer hastalara da sevgisini ve sıcaklığını yansıtmıştı.

Zühre sarsılmaz bir dağ gibiydi. Haksızlık gördü mü dayanamazdı, herkes sussa bile o susmazdı. Güçlü olduğunu hep bilirdik de ne kadar güçlü olduğunu hasta olunca anladık. Bu illet inatçıydı fakat Zühre ile henüz tanışmamıştı, dayanması gücü ama Zühre daha güçlüydü. Hastalık nüksettiğinde sendelemişti

evet ama gözlerindeki parıltıyı hiç kaybetmeden yoluna devam etmişti, etmiş-tik, çünkü beraberdik. Bu sefer aramızda uzun yollar vardı, başka şehirlerdeydik lakin birlikteydik, uzun yıllar da böyle olacağına inancımız tamdı. Yıllarca beraber geçirdiğimiz ve hastalığı boyunca da online yaptığımız tüm doğum günleri, bayramlar ve yeni yıl kutlamalarında yine beraber olacaktık. Şimdi ise her şey Zühresiz, her şey çok eksik.

Zühre, hayatının anlamını bilen ve onu doyasıya yaşayan biriydi. Yürüdüğü yolda onunla her anını paylaşmanızı isterdik. Ama en çok hastalandığında bu hayata nasıl sınıksız sarıldığı görülmeliydi. Yaşama sevinciyle doluydu, sesini duyabildiğimiz o son güne kadar gelecek güzel günlerden bahsetmeyi hiç bırakmamıştı. Zühre'yi tanıyabildiğimiz, onunla yaşayabildiğimiz ve paylaştığımız tüm anlar için çok mutluyuz. Paylaşamayacaklarımız için bir o kadar hüzünlü, konuşulmuş ve ertelenmiş tüm planlarımız içinse çokça üzgün.

Zühre'den ne kadar bahsetsek hep az gelecek bize. Onu ne kadar anlatsak tam anlatabilmiş olmayacağız. Koca bir arkadaşlık, Zühre gibi harika bir dost ve hayat yoldaşı için kelimelerin yeteceğini de düşünmüyoruz. Çünkü o, bu sayfa-lara sığmayacak kadar şahane bir insandı ve bizden ayrılmadı. Hala daha bazı cümleler "Zühre bunu çok sever" diye başlıyor, ondan bahsedilen fiiller geniş zaman kipiyle çekiliyor ve hala herhangi bir şeyi paylaşmak için elimiz telefo-numuza ilk Zühre'yi aramak için gidiyor. Şimdi onsuzken büyötmeye devam ettiğimiz bir sevgisi var içimizde. Onun gülen yüzünü, yüreğinin sıcaklığını ve sarsılmaz dostluğunu hep hissediyoruz, hissetmeye devam edeceğiz.

İyi ki varsın Zühre. 09/12/2022

Merve AKKAYA, Betül AZAKLI ARSLAN ve Esra DURSUN